

אורית ארכיב
רעולות יפנים ונושאת נשק

אני חושב שעברתי עבירה, אך אין להילחם ברגשות..."
אורי וולף לא ענה לשניים על מיכתבם זה, אך כאשר יצא מהכלא נשבע לנקום.
הוא היה מטרד את אורית ר' מציק לה. אך היא חששה לספר על כך לאביטן, מכיוון שהכירה את מיזגו הסוער, ולא רצתה שיסבך עצמו במעשה־שע נוסף.
יום אחד, כאשר טיילה עם חברי רתה במרכז־השכונה, התקרבה אליהן מכונניתו של וולף והוא קרא לאורית. כאשר התעלמה ממנו ר' המשיכה ללכת, עצר הגבר את מכונניתו. ירד ממנה והיכה את הצעירה מכות נמרצות.

אחת הסטירות פגעה בקצה־עיניה של אורית, ועיניה התותבת נשי לפה ונפלה ארצה. ארובת־העין החלה מדממת, החשיכה המתגברת הקשתה על אורית את החיפוש אחרי העין שנפלה, והיא נכנסה לפאניקה. אורית נסעה מייד לבית החולים, והברחה מיהרה לספר לאביטן על המיקרה.
השינאה בין שני החברים לשעבר השתלבה, וכל אחד חיפש דרכים לנקום בשני. וולף שלח נערה נאה מהשכונה כדי שתצא עם אביטן ותרחיק אותו מאורית, ואביטן ניסה להתחיל גם עם נערתו החדשה של וולף, צעירה בשם מקומה בליבו של אביטן. הוא נכר בש לגערה השתקנית והעקשנית, שאהבה אותו מעל לכל והיתה מוכנה לעשות עבורו כל מה שביקש. כפי שכתב הרצל במיכתבו ל־וולף, לא היו לו בעיות עם אורית. היא הלכה בדרכים שבהן הדרך

תמונה ורשיון

נהיגה

אורית ערשה רושם של בחור רה אטונה וכבדת־מחשבה.

אביטן ב־1980

"אם עשיתי בגידה בין חברים..."

אותה, ועשתה כרצונה. כאשר הגיע מועד השוד הגדול בנק־לאומי ברמת־אביב, היתה גם אורית בסוד העניינים, והיא אשר נתנה את האליבי לאביטן.

כל מי שטרתי־ישראל. מכיוון שקשה ריה של אורית עם אביטן היו ידועים עים למי שטרה, מזור הדבר שהמע־קבים אחריה לא הביאו לתפיסתו של העברייני הנמלט עד ישראל. ברור כי אורית היתה במחיצתו של אביטן מיד אחרי שנמלט, מ־כיוון שהיא כיום בחודש הרביעי להריונה, וזמן תחילת ההריון מתאים בדיוק לתאריך בריחתו של אהובה מהכלא.
בראיון להעולם הזה סיפרה אורית כי כאשר נעצרה על־ידי המשטרה בעת שוד בנק־לאומי, הת־ייחסו אליה השוטרים באכזריות רבה. היא נכלאה בתא בודד ב־מרתף בית־המעצר במיגרש הרוסים. השוטרים סיפרו לה על בגידות של אביטן, וניסו לשכנעה כי הוא רק משחק בה. כאשר ראו כי אינה נשברת, וממשיכה לעמוד בגיגרת סתה, איימו עליה כי יקחו את עיניה התותבת ממנה, וישאירו אותה ללא העין עד תום המעצר. אבל גם זה לא שבר את אורית. היא המשיכה לסעון כי אביטן היה איתה בנמן השוד, ולא זזה מעדותה זו.
אורית היתה בטוחה כי אביטן טן יזוכה ויחזור אליה, וכא־שר הורשע, ונפסקו לו 15 שנות מאסר, המשיכה לקוות ולחכות. לפי בקשתו של אביטן שלחה מיכתבים

בחברה שבה היא נמצאת. היא מנסה להיות מלכת השכונה. המישר טרה חושדת כי מאז ברח אביטן מבית־הכלא, בשכונת מגוריו נווה־שרת, היתה אורית בקשר מתמיד איתו. היא עזרה לו למצוא מקומות־מחבוא, סיפקה לו את צרכיו, ואף יצאה איתו לשוד בנק־אורי. כבר בפרשת שוד בנק־לאומי ברמת־אביב נעצרה אורית לכמה ימים, אך המשטרה שיחררה אותה, מכיוון שלא היו ראיות כי הצעירה אמנם השתתפה באופן פעיל בשוד. אך היה חשד כבד כי היא ללכה את אחת המכונניות אחרי תום השוד, ועזרה לאביטן להימלט.
הפם נתפסה אורית במסו, כא־שר ברשתה תמונה משודכנת של אהובה ורשיון־נהיגה בינלאומי על שם יצחק כהן.
מיספר־הטלפון שנמצא בארנקיה הוביל את השוטרים ישר לדירה שבה נחבא אביטן, ובפעולה משותפת עם המשטרה הצרפתית הצ־ליחו ללכוד את אביטן, שהחליף את חזונו ואת שמו. אורית עצמה נעצרה על־ידי המשטרה והכחי־שה כל חשד וכל אשמה שהוטחה בה.
כאשר נמלט הרצל אביטן מבית אבי, ב־23 בספטמבר, חיפשה אותו

מלאי תחינה ובקשה לשופטים ש־ישבו בדיון. היא ציטטה ספרות ר־שירה, וביקשה מהשופטת הדסה בן־עיתו והשופט יעקב קדמי כי ישקלו שנית את הראיות, וישנו את פסק־דינם.
אם בשוד בל־ל חשדה המשטרה באורית שנהגה באחת המכונניות כדי למלט את אביטן, אך לא הצ־ליחה להוכיח זאת, הרי הפעם חשור דה אורית בהשתתפות אקטיבית ב־תיכנון רצח רוני גיצן. לדעת ה־משטרה ערכה הנערה סיוורים ב־רכב בסביבת ביתו של הסוחר, כדי לוודא את דרך־נסיעתו ושעות־עבודתו. המשטרה חושדת, כי למ־רות הריונה השתתפה אורית ב־אופן פעיל, כשהיא רעולת־פנים ונושאת־נשק, בשוד תכשיטי קרן־אור. אחרי מותו של השומר שנפגע בעת השוד, הפכה האשמה לרצח. אם אמנם ביצעה אורית פעור לות אלה הפכה נערת־הגנגסטרים לגנגסטריה בוכות עצמה, חברה שוות־זכויות בכנופית־הפשע ה־מסולנת ביותר בעולם התחתון ה־ישראלי כיום. יתכן שהיא האשה הישראלית הראשונה בארצות־הברית כגנג־סטריה.
אילנה ארון